

Projekt

z dnia 13 stycznia 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA PŁOCKA**

z dnia 2025 r.

w sprawie nadania medalu "Zasłużony dla Płocka" Teatrowi Dramatycznemu im. Jerzego Szaniawskiego w Płocku.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465) i § 4 ust. 2 Statutu Miasta Płocka uchwalonego uchwałą Nr 864/LIII/2018 Rady Miasta Płocka z dnia 25 października 2018 roku w sprawie uchwalenia Statutu Miasta Płocka (Dz. Urz. Woj. Mazowieckiego z 2018 r., poz. 10566, z 2023 r. poz. 218) – Rada Miasta Płocka uchwała co następuje:

§ 1. Przyznaje się medal „Zasłużony dla Płocka” Teatrowi Dramatycznemu im. Jerzego Szaniawskiego w Płocku za działalność kulturalno-edukacyjną na rzecz mieszkańców Płocka i regionu w powiązaniu z jubileuszem 50-lecia ponownego otwarcia Teatru Płockiego.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Płocka.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Płocka

Artur Jaroszewski

Przewodniczący
Rady Miasta Płocka

Artur Jaroszewski

ADWOKAT

Juroslaw Szumański

Uzasadnienie

W 2025 roku przypada 50 rocznica oficjalnego ponownego otwarcia Teatru Płockiego. Historia Teatru w Płocku rozpoczyna się w 1812 r., kiedy to dzięki staraniom ówczesnego prefekta departamentu płockiego Rajmunda Rembielińskiego adaptowano na teatr zrujnowany kościół Świętej Trójcy. I tak od 20 sierpnia 1812 r. Płock, jako jedno z pierwszych miast w Polsce, posiadał swój teatr. Gościł w nim m.in. Wojciech Bogusławski z Teatrem Narodowym; grali tacy aktorzy, jak: Ludwik Solski, Wincenty Rapacki, Mira Zimińska i Gabriela Zapolska. Twórcą teatru był prefekt departamentu płockiego - Rajmund Rembieliński - wcześniej bohater Insurekcji Kościuszkowskiej, później działacz polityczny, gospodarczy i kulturalny. Na siedzibę teatru zlecił przebudować zniszczony kościół św. Trójcy. Teatr zbudowano według planów Aleksandra Groffego. 20 sierpnia 1812 roku rozpoczął działalność Teatr Miejski premierą tragedii Johanna Heinricha Zschokkego *Abelino, wielki bandyt wenecki*. W 1822 roku Teatr otrzymał nowy fronton według planów Ludwika Mahna. W 1823 roku gościł w Teatrze Płockim Wojciech Bogusławski z zespołem Teatru Narodowego. Po pierwszej wojnie światowej rolę mecenasa teatru zaczęły spełniać władze miejskie, zwalniając zespoły aktorskie z czynszu dzierżawnego, ponosząc koszty ogrzewania, remontów i wyposażenia w dekoracje. Największym sukcesem płockiego teatru w tym okresie było, wystawione w 1928 roku, *Wesele na Kurpiach* ks. Władysława Skierkowskiego, które osiągnęło ponad 500 przedstawień w kraju i za granicą. Teatr Miejski działał do drugiej wojny światowej. Występowało w nim wielu wybitnych twórców, między innymi Gabriela Zapolska, Wincenty Rapacki, Ludwik Solski.

W 1940 roku niemieckie władze okupacyjne zburzyły budynek Teatru. Po wyzwoleniu przedstawienia teatralne wystawiano w sali kina Przedwiośnie. Regularnie grywał w Płocku Teatr Ziemi Pomorskiej z Torunia, Teatr im. Stefana Jaracza z Olsztyna oraz Teatr Ziemi Mazowieckiej z Warszawy.

W 1972 roku ówczesny dyrektor Teatru Ziemi Mazowieckiej - Andrzej Sewruk, podjął próbę utworzenia w Płocku filii, która w zmyśle miała stać się załącznikiem teatru płockiego. Aktywnie w sprawie reaktywowania teatru działało Płockie Towarzystwo Przyjaciół Teatru. Zapraszali do Płocka znanych aktorów, nawiązali współpracę z Teatrem Adekwatnym Henryka Boukołowskiego. Starania społecznych działaczy PTPT, ludzi zainteresowanych rozwojem kulturalnym miasta oraz władzy, zostały zwieńczone sukcesem.

30 marca 1974 roku, zarządzeniem prezydenta miasta Płocka - Henryka Rybaka i naczelnika Powiatu Płockiego - Stanisława Tytera, został powołany Teatr Dramatyczny. Jego siedzibą stał się dom kultury zbudowany dla Petrochemii, wg projektu Tadeusza Zielińskiego i Stefana Putowskiego. Oficjalne otwarcie nastąpiło 12 stycznia 1975 roku uroczystą premierą *Krakowiaków i Górali* Wojciecha Bogusławskiego w reżyserii Jana Skotnickiego - pierwszego dyrektora i współzałożyciela Teatru. Pierwszą, nieoficjalną premierą był spektakl *Romeo i Julia* Williama Shakespeare'a (31 grudnia 1974 r.) w reżyserii Grzegorza Mrówczyńskiego. Rodzicami chrzestnymi Teatru Płockiego zostało dwoje wybitnych aktorów - Ryszarda Hanin i Tadeusz Łomnicki.

Początkowo nazwa teatru brzmiała „Teatr Płocki - Ośrodek Kultury i Sztuki”. W 1977 roku nastąpił podział placówki na Teatr Dramatyczny i Płocki Dom Kultury. W 1980 roku teatrowi nadano imię Jerzego Szaniawskiego, dramaturga i pisarza żyjącego w latach 1886 - 1970.

Od 1999 roku organem założycielskim teatru jest samorząd województwa mazowieckiego. W latach 2006 - 2007 ze środków samorządu województwa mazowieckiego, dokonano przebudowy i modernizacji Teatru według projektu architektów Jakuba Wujka i Adama Nawrota z Pracowni Architektonicznej Lipski i Wujek z Łodzi. Budynek został w pełni dostosowany do potrzeb Teatru -

dobudowano nadscenie, służące do podwieszania dekoracji, powiększono rozmiary sceny, wyposażając ją w przenośną scenę obrotową, wykonano system zapadni. Scena została wyposażona w mechanicznie opuszczany orkiestron mogący pomieścić skład orkiestry operowej. Od podstaw wybudowano w gmachu teatru scenę kameralną. Zastosowane w niej rozwiązania technologiczne pozwalają na dowolną konfigurację przestrzeni scenicznej. Realizacji monodramów i małych form teatralnych służy scena Piekiełko, powstała w miejscu dawnej małej sceny.

Zespół teatralny z powodzeniem występował w wielu krajach europejskich, będąc ambasadorem Płocka i polskiej kultury. Teatr Dramatyczny im. Jerzego Szaniawskiego jest wiodącą placówką kultury w naszym mieście o ogromnym potencjale artystycznym i nie mniejszej widowni. Rocznie spektakle ogląda 70 000 widzów z Płocka, Mazowsza i kraju, a zespół teatru gra 240 spektakli przygotowując w sezonie od 6 do 8 premier. Repertuar teatru jest zróżnicowany – lżejszy i poważny, przeznaczony dla różnych grup odbiorców. Są to najlepsze pozycje klasycznej literatury polskiej i światowej, dramaturgia współczesna, farsy i komedie oraz bajki dla dzieci. Teatr realizuje bogaty program edukacyjny. Spektaklom towarzyszą wystawy, dyskusje, spotkania warsztatowe czy lekcje teatralne połączone ze zwiedzaniem siedziby. Teatr spełnia też funkcje sceny impresaryjnej. Dziś nie wyobrażamy sobie Płocka bez teatru przy Nowym Rynku. Pięćdziesięciolecie Teatru to dobra okazja do nagrodzenia placówki medalem „Zasłużony dla Płocka”.

Kapituła nadawania i pozbawiania medalu „Zasłużony dla Płocka” na zdalnym posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2025 r. zaopiniowała pozytywnie wniosek Przewodniczącego Rady Miasta Płocka o nadanie medalu „Zasłużony dla Płocka” Teatrowi Dramatycznemu im. Jerzego Szaniawskiego w Płocku.

Przewodniczący
Rady Miasta Płocka

Artur Jaremszewski